

Oppepper

Een geliefde van God (Daniel 10:11)

Er was brand op de prairie. Het vuur verspreidde zich snel en de dieren zochten in paniek een goed heenkomen. Maar voor de kuikentjes van de kalkoen was het te laat. Ze konden nauwelijks lopen en ze wisten zich geen raad. Maar daar was de moeder. Die kon het vuur ook niet aan, maar ze kon wel tot op het laatste moment bij haar kuikens blijven. Dus spreidde ze haar vleugels uit over de piepende kuikentjes om ze te beschermen tegen de vernietigende vlammen. Geen moment dacht ze er aan om haar kleintjes alleen achter te laten. Haar kuikens waren haar leven. Het was geen optie om haar eigen leven in veiligheid te brengen en zo stierf de moeder terwijl ze haar kuikens dicht tegen zich aandrukte. Ik kan haar horen zeggen: “Wees maar niet bang, kinderen. Moeder is bij jullie.”

In het boek van Daniël staat het bezoek van een engel aan de profeet beschreven en de engel begroet hem met de veelzeggende woorden: “Daniël, geliefde man van God...” Wat een prachtige woorden van de engel. “Geliefde man van God.” “Logisch,” denk je misschien al snel. Daniël was tenslotte een rots van geloof. Die deed alles precies zoals God dat wilde, stond op tegen de koning en liet geen twijfels toe in zijn geloofsleven. Heel normaal dat de engel hem begroette met de woorden: “Geliefde man van God.” Toch sprak de engel die woorden niet uit omdat Daniël zo goed was en nooit eens een fout maakte. Gods liefde rust hoegenaamd niet op onze werken, maar is die onuitsprekelijke liefde die een ouder voelt voor zijn kleine, onwetende kind.

Waarom houdt God van ons? Omdat Hij van ons houdt. Iets anders valt er niet over te zeggen. Dus wat zou de engel tegen ons zeggen als hij vanavond voor het slapen gaan opeens aan ons zou verschijnen? Ik heb de engel zelf nog nooit gezien, maar ik heb zo het idee dat wij dezelfde woorden zouden horen: “Geliefde man (of vrouw) van God.”

Maar wij zijn toch zondaars? Hoe kan God toch zoveel van ons houden als wij telkens weer de verkeerde kant op lopen? Toch stierf hij voor ons, ondanks het feit dat Hij iedere opstandige gedachte kent en onze hele geschiedenis hem volledig bekend is. Twijfel je er aan? We doen het allemaal wel eens, maar uiteindelijk is het niets anders dan het ongeloof in onze harten dat ons daar aan doet twifelen, en het is een vuur dat Satan maar al te graag eens lekker opstookt. Jezus stierf die wrede, pijnlijke en onmenselijke dood om slechts een reden en dat is Zijn eeuwigdurende liefde voor ons, Zijn kinderen. Wie laat zich nu beschimpen, geselen, bespotten en zich uiteindelijk aan een kruis slaan als hij daar niet een heel goede reden voor heeft? In de uren voor de kruisiging zweette Jezus druppels bloed. Zijn hart begaf het bijna, zo overweldigend was de berg die Hij moest beklimmen. Hij deed het voor ons, voor die geliefde man en die geliefde vrouw van God. Het leven is jachtig, verwarrend en zit ook nog eens vol met ongeloof. Neem daarom toch heel bewust de tijd om na te denken over die eeuwigdurende liefde van God. Als wij in Zijn tempel komen kan het niet anders dan dat wij neervallen en Zijn voeten met onze tranen wassen. En dan zegt Hij: “Sta, op, geliefde. Ik ben met je, tot in de eeuwigheid.”

